

... inanıyorum!

Pınarbaşı Yayınları ile Küresel Üniversite

CEP BOYU EKRAN İÇİN

ON BEŞ

MESİH İNANLISININ YAŞAMI

Babam birçok sınıyıcı durumda bulunmuştu. Kendisine tabanca çekilmiş, tehdit edilmiş ve imanından ötürü hapse atılmıştı. Ama imanında hiç sarsılmamıştı. Ancak en zor deneyimi bundan sadece birkaç yıl önce gerçekleşmişti.

İmanlı olduğunu iddia eden ama aslında Tanrı'ya karşı isyan içinde olan bir adam, babama iftira atıp ona hakaret etmeye karar vermişti. Adam korkunç yalanlar söylemişti. Ama babam ondan öç almayı planlamak yerine dua edip durumu Tanrı'nın ellerine bırakmıştı. Bir-

kaç ay içinde adam başkalarına attığı suçlardan suçlu bulundu.

Babamın başına gelen bu olaylar dünyanın her yanındaki binlerce imanlının hayatında tekrarlanmıştır. Bu kişiler kuvvetli imanlılar olarak doğmamışlardır ama yıllar boyunca Tanrı'nın hayatlarında işlemesine ve karakterlerini geliştirmesine izin vermişlerdir. Yüksek ağaçlar gibi köklerini derinlere salarlar ve rüzgârlar onları savuramaz.

Tanrı'ya güvenen ve bütün durumlarda sağlam bir biçimde O'na tutunan, daha iyi bir insan olmayı ister miydiniz? Şimdiye kadar etüt ettiklerimizi hayata geçirebilir ve ağaç gibi "yükselebiliriz."

Bu derste şunları inceleyeceksiniz

- * Almak ve Paylaşmak
- * İnanlının Gelişimi
- * Düşünceler ve Hareketler
- * Kilise Yaşamı

ALMAK VE PAYLAŞMAK

Bize kimin sonsuz hayat verdiğini ve bizim bunu nasıl aldığımızı gördük; ama bunu kendimize sık sık hatırlatmamız iyi olur. Böylece hayatımızın kaynağının İsa olduğunu unutmayız.

Benim vereceğim sudan içen sonsuza dek susamaz. Benim vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fışkıran bir pınar ola-

cak (Yuhanna 4:14).

Tanrı'nın ailesinin bir parçası olmak harikulade bir şeydir. Onlar da Tanrı'nın ailesinin bir parçası olabilsinler diye, Müjde'yi diğer insanlarla paylaşmayı istememize neden olur. İsa, Matta 10:32'de, "*İnsanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, ben de göklerdeki Babam'ın önünde açıkça kabul edeceğim*" dedi. Bu çok güzel bir vaattir.

Mesih'i Rab olarak yüreklerinizde kutsayın. İçinizdeki umudun nedenini soran herkese uygun bir yanıt vermeye her zaman hazır olun. Yalnız bunu yumuşak huyla, saygıyla yapın. Vicdanınızı temiz tutun. Öyle ki, Mesih'e ait olarak sürdürdüğünüz olumlu yaşamı kınayanlar size ettikleri

iftiradan utansınlar (1.Petrus 3:15-16).

Mesih'i diğer insanlara anlatmamızın nedeni bunu yapmayı istememizdir ve ayrıca Kutsal Kitap da bizleri başka insanlara İsa'dan söz etme konusunda yüreklendirir. Mesih için tanıklık ettiğimizde imanda kuvvetle gelişiriz.

Mesih'e ait olduğumuzu açık bir şekilde bildirmemizin bir başka yolu da, suyla vaftiz olmaktır. Suyla vaftiz, imanlılar olarak gelişiminizde önemli bir adımdır. İsa'nın Kendisi de vaftiz olmuştu—bunu vaftiz olmaya gereksinimi olduğu için değil, bizim kusursuz örneğimiz olduğu için yapmıştı. Bunu Matta 3'te okuyabilirsiniz.

Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin (Matta 28:19).

Bir kilisenin üyesi olmak, yerel bir gruba katılmak kurtuluşumuz için gerekli değildir ama bizlere imanlı ailemizle daha yakın bir bağ verir. Etrafımızdaki kişilere karşı ve onlara karşı sorumlu oluruz. Birbirimizle daha çok ilgilenmeyi öğreniriz. Doğal aile Tanrı'nın planının bir parçası olduğu gibi, ruhsal aile de öyledir—birlikte paylaşabileceğimiz ve birbirimizden öğrenebileceğimiz bir gruptur. Elçilerin İşleri 2:47, Rab'bin kurtulanları, imanlılar topluluğuna eklediğini söyler.

İNANLININ GELİŞİMİ

Birden fazla türde açlık vardır. Uzaklara gitmiş olan birinden bir haber alabilmenin özlemini çekebiliriz ya da yeni fırsatlara özlem duyabiliriz. İnsanlar sevgi ve ilgiye susarlar. Kalplerimizin ve ruhlarmızın bu dünyanın sunabildiğinden daha fazlasına uzandığı kesindir.

Kurtulduktan sonra, başka bir açlık hissedeceksiniz—bu, Tanrı Sözü'ne duyulan açlıktır. *"Yeni doğmuş bebekler gibi, hilesiz sütü andıran Tanrı sözünü özleyin ki, bununla beslenip büyüyerek kurtuluşa erişesiniz"* (1. Petrus 2:2). İsa, *"İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, Tanrı'nın ağzından*

çıkan her sözle yaşar" demiştir (Matta 4:4).

Bir imanlının her gün Kutsal Kitap'ını okuması gerektir. İsrail'in Kralı Davut buna iyi bir örnek olmuştur. *"/ Ne mutlu o insana ki, kötülerin öğüdüyle yürümez, / Günahkârların yolunda durmaz. / Alaycılarının arasında oturmaz. / Ancak zevkini RAB'bin Yasası'ndan alır / Ve gece gündüz onun üzerinde derin derin düşünür"* (Mez-mur 1:1-2). *"/ Ne kadar severim yasanı! / Bütün gün düşünürüm onun üzerinde"* (Mez-mur 119:97).

Tanrı'nın Sözü'nü sadece okumak değil, onu ezberlemek ve ilkelerini yüreklerimizde saklamakta çok önemlidir. Kutsal Ruh, öğrenmiş olduklarımızı gereksinim

duyduğumuz zamanlarda ve yaşamımızda bize yol gösterecek birine ihtiyacımız olduğu anlarda, hatırımıza gelebilir.

Ama Baba'nın benim adımla göndereceği Yardımcı, Kutsal Ruh, size her şeyi öğretecek, bütün söylediklerimi size hatırlatacak (Yuhanna 14:26).

Günlük Kutsal Kitap okumamızın yanı sıra dua da etmeliyiz. Bu dünyaya gelmeden önce cennetin yüceliklerini bilen İsa, duaya ihtiyacı olduğunu hissetmişti. Öğrencilerini seçmeden önce bütün bir geceyi duada geçirmişti (Luka 6:12). Pavlus ve Silas hapisane zincirlerinden özgür kılınmadan önce dua edip ilahiler söylüyorlardı (Elçilerin İşleri 16). Mesih

öğrencilerine, *"Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır"* dedi (Luka 11:9).

1.Selanıklıler 5:17, *"Sürekli dua edin"* der. Kafamızın meşgul tutulduğu okulda ya da bütün dikkatimizi gerektiren işyerinde olduğumuz halde, dua dolu bir tutum içinde yaşayabiliriz. Acil bir durum olursa Tanrı'ya yakarmasını biliriz, işimizdeki molalar sırasında Tanrı'ya şükranlar yükseltebiliriz. Bu şekilde sürekli olarak O'na tapınıyor oluruz.

DÜŞÜNCELER VE HAREKETLER

*"/ Her şeyden önce de yüreğini koru, /
Çünkü yaşam ondan kaynaklanır"* (Süley-

man'ın Özdeyişleri 4:23).

Rab, düşüncelerimizi kontrol altında tutmamıza yardım edebilir. Filipililer 4:7, *"O zaman Tanrı'nın her kavrayışı aşan esenliği Mesih İsa aracılığıyla yüreklerinizi ve düşüncelerinizi koruyacaktır"* der. Düşüncelerimiz temiz ve pak olduklarında Tanrı'yı hoşnut ederler.

Sonuç olarak, kardeşlerim, gerçek, saygıdeğer, doğru, pak, sevimli, hayranlık uyandıran, erdemli ve övülmeye değer ne varsa, onu düşünün (Filipililer 4:8).

Kafalarımızı, Tanrı'yı hoşnut eden düşüncelerde tutmak sürekli disiplin isteyen bir iştir. Bu dünyada olduğumuz sürece günah ve ayartılmayla karşı kar-

şıya olacağız ama Rab'bin yardımıyla bunlara teslim olmamız gerekmez. Eski bir atasözü, *"Kuşlar başınızın üzerinde uçabilirler ama onların kafanızda yuva yapmalarına izin vermeniz gerekmez"* der. Yani, *"Her yanınız ayartılmayla sarılmış olabilir ama onun kafanızda ve davranışlarınızda günah haline gelmesine izin vermeniz gerekmez."* Düşüncelerimizi kontrol etmenin, kafalarımızı kötülükten uzak tutmanın en iyi yolu gördüğümüz, duyduğumuz, söylediğimiz ve yaptığımız şeyler konusunda dikkatli olmaktır.

Gördüğünüz şeyler konusunda dikkatli olun. *"Bedenin ışığı gözdür. Gözünüz sağlamsa, bütün bedeniniz aydınlık olur"* (Matta 6:22).

Duyduğumuz şeyler de düşüncelerimizi etkiler. Markos 4:24, "*İşittiklerinize dikkat edin*" der. Konuşmaktan zevk aldığınız şeyler ya da hoşlandığınız müzik Rab'bi daha çok sevmenize yardımcı oluyor mu? Sağlıklı düşünceler oluşturuyorlar mı? Eğer yanıtınız "hayır" ise belki dinledikleriniz konusunda disiplinli olmanız gerekiyor.

Dinlemek, başkalarının sözlerinin yanı sıra kendi ağzınızdan çıkanları da kulaklarınızın duymasıdır. Söylediklerimiz iyi ya da kötü için kuvvetli etki olabilir. Eğer birisi bize karşı kötü bir şey yaparsa o kişiye sert bir yanıt vermemişsek bunu daha kolay bir şekilde unutabiliriz. Süleyman'ın Özdeyişleri 15:1, "*/ Yumuşak*

yanıt gazabı yatıştırır, / Oysa yaralayıcı söz öfkeyi alevlendirir" der. Hedefimiz, Süleyman'ın Özdeyişleri 25:11'in yerine gelişi olabilir: "/ Yerinde söylenen söz, / Gümüş oymalardaki altın elma gibidir."

İmanlı bir insanın yapacağı şeyler konusunda dikkatli olması gerektir çünkü Tanrı ondan doğru olanı yapmasını talep etmektedir.

"/ Ey insanlar, RAB iyi olanı size bildirdi; / Adil davranmanızdan, sadakati sevmenizden / Ve alçakgönüllükle yolunda yürümenizden başka / Tanrınız RAB sizden ne istedi?" (Mika 6:8).

Buna verebileceğimiz yanıt, *"/ Ağzımın çıkan sözler, / Yüreğimdeki düşünceler, /*

Kabul görsün senin önünde, / Ya RAB, kayam, kurtarıcım benim" diyen Mezmur yazarının sözleri olabilir (Mezmur 19:14).

KİLİSE YAŞAMI

Daha önce de öğrendiğimiz gibi, İncil'in müjdesini, arkadaşlarımız saydığımız İmanlı olmayanlar dahil, herkesle paylaşmalıyız. Ama en yakın arkadaşlarımız dikkatle seçilmelidir. Zaman geçirdiğimiz kişiler, Rab'de gelişmemize yardımcı olabilecek ve Rab'bin isteğini gerçekleştirmeyi arzulayan kişiler olmalıdır ve ilişkilerimiz bu şekilde dengelenmelidir.

"/ Ne mutlu o insana ki, kötülerin öğüdüyle

yürümez, / Günahkârların yolunda durmaz, / Alaycılarının arasında oturmaz. / Ancak zevkini RAB'bin Yasası'ndan alır / Ve gece gündüz onun üzerinde derin derin düşünür" (Mezmur 1:1-2).

Kutsal Kitap'ı kendi başımıza ve imanlı arkadaşlarımızla birlikte incelemeyi isteriz. Ayrıca Tanrı Sözü'nün bildirimini duymaya da ihtiyacımız vardır, "*Demek ki iman, haberi duymakla, duymak da Mesih'le ilgili sözün yayılmasıyla olur*" (Romalılar 10:17).

Bazılarının alıştığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da çok yüreklendirelim (İbraniler 10:25).

İmanlılar bir araya geldiklerinde birbirlerine karşı destekleyici bir tutum içinde olmalıdırlar. Birlikte kuvvet, Rab'be birlikte ilahiler söyleyip O'nu birlikte övmekte de kuvvet vardır.

Öyle ki, bedende ayrılık olmasın, üyeler birbirini eşit biçimde gözetsin. Bir üye acı çekerse, bütün üyeler birlikte acı çeker; bir üye yüceltilirse, bütün üyeler birlikte sevinir (1.Korintliler 12:25-26).

Tanrı'nın bir planı vardır, bu plana göre yerel kilisenin parasal sorunlarına yardımcı olabilmek için paylaşabilir ve aynı zamanda başka insanlara uzanabiliriz. İbraniler 7:2-9 bizlere, sahip olduğu her şeyin onda birini veren İbrahim'in hayatından bir örnek verir. Buna karşın onda-

lıklar vermek yeterli olmayabilir.”

“Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Siz nanenin, dereotunun ve kimyonun ondalığını verirsiniz de, Kutsal Yasa'nın daha önemli konularını –adaleti, merhameti, sadakati– ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden asıl bunları yerine getirmeniz gerekirdi” (Matta 23:23). İsa bundan sonra, Tanrı'nın istediği her şeyde sadık olmamız gerektiğini açıklayarak sözlerine devam etti.

Paramızı cömertçe vermeyi ve aynı zamanda Rab'bin başka ne istediğini öğrenmek için O'nu dinlemeliyiz. Bizden zamanımızı, yeteneklerimizden verdiğimizden daha fazlasını ve hatta gelecek için olan planlarımızdan fedekârlık et-

memizi isteyebilir. Rab bizden ne isterse istesin, bunu O'na önce bizi Seven'e bir sevgi sunusu olarak verebiliriz.

İçindekilere...